

РЕШЕНИЕ

№ 247

гр. Варна, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 6 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радостина Методиева

при участието на секретаря Полина Хр. Илиева
като разгледа докладваното от Радостина Методиева Административно наказателно дело № 20213110204363 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба на М. К. АТ. ЕГН ***** от гр.Варна, подадена чрез адв. Р.Ж. от ВАК, против НП № 50/19.07.2021год. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН) гр.София, с което за нарушаване на т.1.1.2.1 от Глава втора, Раздел VI „Дейности по комуникация“ от Наредба №3/06.10.2017год. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“ вр. т.9.1.2 от Глава Втора, Раздел II на Раздел II на Наредба №3/06.10.2017г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“ му е било наложено адм. наказание глоба в размер на 2000лв. на основание чл. 116б, ал.1 от Закона за лечебните заведения.

В жалбата си въззивникът не оспорва извършването на нарушението за което е наказан с НП, но счита, че същото е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН като развива доводи в тази насока. Моли НП да бъде отменено като отправя искане за присъждане и на направените по делото разноски.

В съдебно заседание въззивникът се явява лично и с упълномощен защитник, който заявява ,че поддържа жалбата и не оспорва фактите. Във фазата по същество пледира за отмяна на НП по изложените в жалбата съображения и отправя искане за присъждане на направените разноски.

В съдебно заседание на основание чл. 61 от ЗАНН (в редакцията в сила от 23.12.2021год.) като въззиваема страна в процеса е конституиран

изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“. Същият е редовно призован и не се явява. Представява се от ю.к. П., който заявява, че оспорва жалбата, а във фазата на съдебните прения изразява становище за безспорна доказаност на адм.наказателното обвинение и моли НП да бъде потвърдено като отправя искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Варненска районна прокуратура, редовно уведомена за датата на съдебното заседание не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

След като прецени обжалваното постановление с оглед основанията посочени във въззивната жалба и събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на Заповед № РД-13-75/27.01.2021 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /ИАМН/ комисия в състав: Р.Р. - държавен инспектор, отдел „КФДЗОП“, дирекция „КМДОК“ - ръководител, и д-р Й. П. - старши инспектор, отдел „КФДЗОП“, дирекция „КМДОК, извършила извънредна проверка в ЦСМП – Варна в периода от 27.01.2020 г. до 02.03.2021г.

Проверката била възложена с оглед постъпил сигнал от Г. Г. за отказана спешна помощ, постъпил в ИА „МН“ на 24.11.2020год.

В хода на проверката проверяващите установили, че на 14.11.2020 г., в 20:55ч., Г. Г.е позвънил на Национална система (телефон 112) по повод високо кръвно налягане (230) на майка му. Осъществен бил конферентен разговор с въззивника - д-р М. К. АТ. - ръководител на стационарен диспечерски екип на нощното дежурство в РКЦ - ЦСМП – Варна, който дал подробни съвети по телефона за овладяване на високото кръвно налягане, защото според него е нямало свободни екипи, които да посетят пациентката. Подаващият сигнала е благодарил и прекъснал връзката.

След около 10 мин. (в 21:07 ч.), Г. Г. позвънил втори път на Национална система (телефон 112) и отново разговарял с въззивника д-р М. К. АТ., който направо го посъветвал да закара майка си в „Спешен кабинет“ на МБАЛ „Света Анна“ ЕАД, защото към момента на обаждането му всички превозни средства (линейки и реанимобили), с които разполага ЦСМП - Варна и мобилните спешни екипи на смяна изпълнявали мисии и нямало свободен екип и превозно средство. При този разговор въззивникът не задал основни ключови въпроси отговорите на които са основание за осъществяване на приоритетен екипен триаж или триажен изход с насочване на подходящ екип.

Съгласно т. 9.2.4. от Глава Втора, Раздел II на Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“: Протоколите за провеждането на телекомуникационния триаж и на приоритетния екипен триаж, както и съответните стандартизирани документи за тях се разработват и актуализират от колективи от медицински специалисти, определени от министъра на здравеопазването, и се утвърждават със заповед на министъра на здравеопазването“.

Със заповед № РД-01-339/12.10.2016 г. на министъра на здравеопазването са утвърдени протоколи за телекомуникационен и приоритетен екипен триаж. Съгласно Приложение към заповедта, относно съдържанието на телекомуникационния триаж: „3. Телефонно интервю - всички обаждания основните ключови въпроси отговорите на които са основание за осъществяване на приоритетен екипен триаж или триажен изход с насочване на подходящ екип са следните: 1.Какво се е случило/каква е спешността? 2.Къде се намирате адрес/локация/отличителни белези)? 3. Колко са пострадалите? 4. На каква възраст е пострадалият/болният/пациентът? 5. В съзнание ли е пациентът? 6. (ако не е сигурен) Буден ли е? 7. (ако не е сигурен) Отговаря ли на повикване? 8. (ако не е сигурен) Отговаря ли при побутване? 9. Движи ли се пациентът? 10. Диша ли пациентът? 11. (ако не е сигурен) Погледнете дали се повдигат гърдите? 12. (ако не е сигурен) Има ли шум от дишане? 13. Мъж или жена?".

При проверка на Книгата за повикванията на станция за бърза медицинска помощ", проверяващите установили ,че най-близкия час до часа на второто обаждане от Г. Г., в който е бил свободен мобилен спешен екип, е 22:14ч.

При тези факти било прието, че като не е зададен основни ключови въпроси при второто обаждане на Г. Г., въззивникът не е провел задължителни елементи на телефонното интервю и е нарушил т. 1.1.2.1. от Глава втора, Раздел VI „Дейности по комуникация" от Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина", съгласно която: „Телекомуникационен триаж с извършване на телекомуникационни дейности от диспечерски екип с определено в този стандарт съдържание при двустранен информационен поток между търсещия системата на спешна медицинска помощ и диспечерския екип, включващ провеждане на задължителните елементи на телефонното интервю и обратни инструкции до пристигане на мобилния спешен екип", във вр. с т. 9.1.2. от Глава Втора, Раздел II на Раздел II на Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина", съгласно която: „Телекомуникационният триаж се провежда по строго определен протоколен модел, съдържащ стандартизирани за целта карти за инцидент, ключови въпроси на телефонното интервю, диагностични категории (признаци и симптоми) на повикването и телефонни инструкции за помощни действия до пристигане на мобилния екип за спешна медицинска помощ".

На 13.04.2021год. по телефона св. Р. поканил въззивника да се яви на 19.04.2021год. в ИА „МН“ за съставяне и връчване на АУАН, но въззивникът заявил, че няма да се яви. Поискал актът да бъде съставен в негово отсъствие и му бъде изпратен по куриер.

На 26.04.2021год. св. Р.Р. съставил срещу въззивника АУАН № А-45/26.04.2021год., в който посочил, че същия на 14.11.2020год. е нарушил разпоредбата на т.1.1.2.1 от Глава втора, Раздел VI „Дейности по

комуникация" от Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“, вр. с т. 9.1.2. от Глава Втора, Раздел II на Раздел II на Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“.

Актът бил надлежно предявен и връчен на въззивника на 05.05.2021год.

Писмено възражение срещу акта не постъпило в законовия срок и на 19.07.2021год. изпълнителния директор на ИА „МН“ издал срещу въззивника атакуваното НП № НП-50/19.07.2021год., като е приел изцяло фактическата обстановка изложена в акта, приел, че въззивникът е нарушил разпоредбата на т.1.1.2.1 от Глава втора, Раздел VI „Дейности по комуникация“ от Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“, вр. с т. 9.1.2. от Глава Втора, Раздел II на Раздел II на Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“, както и че нарушението не представлява маловажен случай и на основание чл. 116б, ал.1 от ЗЛЗ му наложил адм. наказание глоба в размер на 2000лв.

Като писмени доказателства към АНП са приложени писмо с изх. № 42-00-1047/26.04.2021г. по описа на ИАМН; Паметна записка с вх. № ПЗ-16/13.04.2021г. по описа на ИАМН; Заповед № РД-13-75/27.01.2021г. на изпълнителния директор на ИАМН; Писмо с вх. №09-00-87/19.01.2021г. по описа на ИАМН; Писмо с вх. №09-00-87/24.11.2020г. и приложена жалба/сигнал; Книга за повикванията от 14/15.11.2020г.; Копие на рапорт за дейността на ЦСМП - Варна от 14/15.11.2020г.; Копие на график на лекари за м. 11.2020г.; Становище от д-р М.А.; Протокол от Етична комисия; Справка относно транспортни средства и дейност 14/15.11.2020г. Становище от д-р Мая И.а Рашева - директор на ЦСМП - Варна; Писмо с изх. № 13-145-1/14.12.2020г.; Заповед № РД-01-339/12.10.2016 г. на министъра на здравеопазването. Като ВДС към преписката е приложен и ,бр. CD съдържащ 2 бр. аудиозаписа ЦСМП - Варна;

Допълнително в хода на съдебното следствие са представени от въззиваемата страна и приобщени по делото Заповед № Рд-01-48/15.03.2021год. на ИД на ИА „МН“ + Приложение № 3 към заповед № РД-01-153/06.11.2020год.; Заповед № Рд-01-28/15.02.2021год. на ИД на ИА „МН“ + Приложение № 1 и Приложение №2 към Заповед № РД-01-153/06.11.2020год. , както и представени от страна на въззивника договор за правно обслужване и 2бр. вносни бележки.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни

доказателства, както ВДС, които преценени поотделно и в своята съвкупност не водят на различни правни изводи и се кредитират от съда с доверие.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност, обосновааност и справедливост на наложеното наказание, **прави следните изводи:**

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока за обжалване поради което и е допустима.

АУАН и НП са издадени от компетентните длъжностни лица в сроковете по чл. 34 от ЗАНН и съдържат формалните реквизити предвидени в нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН (в редакцията към датите на издаване на съответните актове) досежно описание на нарушението. Фактическите обстановки изложени в АУАН и НП съдържат обстоятелства и факти, които в достатъчна степен описват вмененото на въззивника нарушение както от обективна така и от субективна страна, посочени са дата и място на нарушението както и нарушените законови норми като е налице пълно единство между фактическо и юридическо обвинение. Както в АУАН така и в НП са посочени и доказателствата които според АНО подкрепят адм.наказателното обвинение.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал.1 от ЗЛЗ дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят в тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента. Медицинските стандарти се утвърждават с наредби на министъра на здравеопазването.

Съгласно т. 1.1.2.1. от Глава втора, Раздел VI „Дейности по комуникация“ от Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“ телекомуникационен триаж с извършване на телекомуникационни дейности от диспечерски екип с определено в този стандарт съдържание при двустранен информационен поток между търсещия системата на спешна медицинска помощ и диспечерския екип, включващ провеждане на задължителните елементи на телефонното интервю и обратни инструкции до пристигане на мобилния спешен екип.

Съгласно т. 9.1.2. от Глава Втора, Раздел II на Раздел II на Наредба № 3/06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“, телекомуникационният триаж се провежда по строго определен протоколен модел, съдържащ стандартизирани за целта карти за инцидент, ключови въпроси на телефонното интервю, диагностични категории (признаци и симптоми) на повикването и телефонни инструкции за помощни действия до

пристигане на мобилния екип за спешна медицинска помощ.

Със заповед на МЗ № РД-01-339/12.10.2016год. МЗ е утвърдил протоколи за телекомуникационен и приоритетен екипен триаж и стандартизирани документи за провеждането им за нуждите на извънболничната дейност в обхвата на медицинската специалност „Спешна медицина“, подробно описани в приложение 1 към заповедта. Видно от т.3 на приложението (общодостъпно на страницата на МЗ – заповеди, правилници и инструкции) при всички обаждания следва да извършва телефонно интервю при което следва да бъдат зададени основни ключови въпроси отговорите на които са основание за осъществяване на приоритетен екипен триаж или триажен изход с насочване на подходящ екип, подробно описани в приложението – .Какво се е случило/каква е спешността? 2.Къде се намирате адрес/локация/отличителни белези)? 3. Колко са пострадалите? 4. На каква възраст е пострадалият/болният/пациентът? 5. В съзнание ли е пациентът? 6. (ако не е сигурен) Буден ли е? 7. (ако не е сигурен) Отговаря ли на повикване? 8. (ако не е сигурен) Отговаря ли при побутване? 9. Движи ли се пациентът? 10. Диша ли пациентът? 11. (ако не е сигурен) Погледнете дали се повдигат гърдите? 12. (ако не е сигурен) Има ли шум от дишане? 13. Мъж или жена?".

По делото няма спор, а и по категоричен начин от събраните по делото доказателства в това число и записа от проведения разговор на посочената дата между него и Георгиев обективизирано върху приложения като ВД по делото диск, се установява че при обаждането от страна на Георги Георгиев на 14.11.2020год. в 21:07ч. въззивникът – ръководител на стационарен диспечерски екип на нощно дежурство в РКЦ – ЦСМП Варна не е извършил каквото и да било интервю, а направо е казал, че няма свободна линейка и е насочил Георгиев да заведе майка си в болницата. Това негово поведение е в нарушение на цитираните по-горе норми на Наредбата за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“.

Що се касае до наведените в жалбата доводи за това, че нарушението било маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, то не се споделя от съда тъй като по никакъв начин това нарушение не се отличава със степен на опасността значително по-ниска от останалите случаи на подобни нарушения. Що се касае до твърденията в жалбата, че въззивникът насочвайки Георгиев да заведе майка си в болницата бил предприел всичко възможно за да предотврати риска за здравето и живота на болната, тъй като в момента нямало свободен мобилен екип, те са напълно неотнормирани към състава на нарушението за което е наказан, за това че не е извършил интервю задавайки задължителните за триажа въпроси, които са от значение за определяне степента на спешност от намесата медицинско лице. Отделен е въпроса, че в случая дори и при първоначалното обаждане от страна на Георгиев въззивникът не е могъл да осъществи интервюто в достатъчна степен и най-вече да разбере какво е състоянието ѝ доколкото в този момент Георгиев не е бил при нея. Точно поради тази причина и се е наложило повторното обаждане, при което разговора се е изчерпал само с дадени указания да води

майка си по най-бързия начин в болницата защото няма свободни коли. В случая следва да се отбележи, че това дали е имало в момента свободен екип или не е без значение за съставомерността на вмененото нарушение. Няма обаче как да не бъде отбелязано, че видно точно от книгата за повиквания на станцията за бърза медицинска помощ от процесната дата при повикване постъпило само минута след това направено от Г. (в 21:08ч) е бил изпратен автомобил потеглил на момента. Що се касае до твърденията в жалбата, че провеждането на допълнителен триаж би застрашило живота и здравето на пациентката, то е меко казано несериозно при положение, че както бе посочено по-горе достоверна и актуална информация за състоянието на същата въззивникът не е получил и при първоначалното обаждане на Г., доколкото същият не е бил при майка си не е могъл да даде такава. Отделен е въпроса, че точно епидемиологичната обстановка въведена страната е налагала такава информация да бъде събрана с оглед преценката за спешност на случая в това число и с оглед на Ковид 19, каквито пациенти впрочем, видно от книгата за повиквания, единствено са били посещавани от мобилни екипи. На още по-малко основание пък може да се приеме, че липсата на обратна информация за предприетите от Георгиев действия след второто обаждане и за промяната в здравословното състояние на болната му майка може да обуслови извод за маловажност на нарушението, както счита въззивника.

АНО е дал правилна квалификация на извършеното нарушение и законосъобразно е наложил санкция на въззивника съобразно нормата на чл. 116б, ал.1 от ЗЛЗ доколкото точно тази норма предвижда санкция за този който наруши разпоредбите на този ЗЛЗ или нормативните актове по прилагането му при извършване на дейност в лечебно заведение по чл. 10, а по делото няма спор, че въззивника е осъществявал дейност в лечебно заведение по смисъла на чл. 10, т.1 от ЗЛЗ – в център за спешна медицинска помощ.

В случая наложената на въззивника санкция е глоба в размер на 2000лв., който размер е над минималния към средния предвиден в закона. Като отчете обаче в НП липсват каквито и да било мотиви досежно размера на наложеното наказание от една страна и от друга с оглед на това, че нарушението е първо за въззивника с оглед липсата на доказателства за това въззивника да е бил наказван за други нарушения по ЗЛЗ, съдът счете, че така наложеното му наказание е прекомерно. Прецени, че в случая дори наказание наложено в минимален размер ще постигне целите на административните наказания предвидени в нормата на чл. 12 от ЗАНН, поради което и счете, че следва да измени НП като намали размера на наложеното наказание глоба от 2000лв. на 1500лв.

По разноските.

Разноски се претендират от двете страни в процеса както от въззивника така и от въззиваемата страна като и двете искания са направени

своевременно, до приключване на делото пред настоящия съд.

По искането на въззивника за присъждане на разноски, с оглед крайния изход на делото съдът счита, че такива принципно му се дължат съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал.1 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр. чл.78, ал.1 от ГПК. В случая обаче по делото не са ангажирани доказателства установяващи направени от въззивника разноски за адвокатско възнаграждение. От представения по делото договор за правна обслужване е видно че адвокатска кантора „Панов и Живков“ чрез адв. Р.Живков и въззивника са се договорили адвоката да извърши в полза на клиента образуване и водене на АНД срещу НП № НП-50/19.07.2021год. на ИД на ИА „Медицински надзор“ София срещу възнаграждение в размер на 480лв. с ДДС. В договора е посочено, че сумата следва да бъде преведена по конкретно посочена банкова сметка. По делото е представена и фактура за извършената от адвоката услуга на стойност 480лв. с ДДС като в същата отново е посочено, че плащането ще бъде извършено по банков път по конкретно посочена банкова сметка (различна от посочената в договора). Доказателства обаче които да установят, че въззивника е превел посочената сума по която и да е от двете банкови сметки, както и такива установяващи плащане от негова страна в брой, не са представени. Представени са два броя вносни бележки за сума в общ размер на 480лв. за внесена по банкова сметка на адвокатската кантора, но вносител на сумата не е въззивника, а адвокат Р.Ж. И.. В контекста на горното и с оглед липсата на доказателства за реализирани от въззивника разноски за адвокатско възнаграждение, то искането му за присъждане на такива се явява неоснователно и се отхвърля от съда.

По искането на въззиваемата страна за присъждане на разноски.

С оглед крайния изход на спора и направеното от пълномощника на въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съдът счита, че въззивника следва да бъде осъден да заплати такова на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН вр. чл. 143, ал.4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр.чл. 78, ал.8 вр. ал.3 от ГПК, вр. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН в чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80лв. до 150лв.. И като съобрази, че в случая делото не е с фактическа и правна сложност изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО в с.з, че делото е протекло в едно съдебно заседание с разпит на един свидетел, съдът счита че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в минималния предвиден в наредбата размер. И като съобрази размера на отхвърлената част на иска (1500лв. доколкото за тази санкция НП е потвърдено) и извърши съответните изчисления съдът намира, че на въззиваемата страна следва да бъде

присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 60лв. като посочената сума следва да бъде заплатена от въззивника М. К. АТ. в полза на ИА „Медицински надзор“ гр.София.

Водим от горното варненският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление НП № 50/19.07.2021год. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН) гр.София, с което на д-р М. К. АТ. ЕГН ***** е било наложено адм. наказание глоба в размер на 2000лв. на основание чл. 116б, ал.1 от Закона за лечебните заведения за нарушаване на т.1.1.2.1 от Глава втора, Раздел VI „Дейности по комуникация“ от Наредба №3/06.10.2017год. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“ вр. т.9.1.2 от Глава Втора, Раздел II на Раздел II на Наредба №3/06.10.2017г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“ **като НАМАЛЯВА размера на санкцията на 1500лв.**

ОСЪЖДА М. К. АТ. ЕГН *****, адрес гр.Варна, бул. „Осми приморски полк“ № 78, ет.6, ап.21 да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ гр.София, юрисконсултско възнаграждение в размер на 60лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивника М. К. АТ. ЕГН ***** за присъждане на разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненски административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____